

מסילת ישרים

קניית הטהרה ומבוא לחסידות - מסילת ישרים

יז-יח

הרב חיים סבתו

פרק יז - דרכי קניית הטהרה

הנה הדרך להשיג המדה הזאת, קל הוא למי שכבר השתדל והשיג המדות השנויות עד הנה. כי הנה כשיחשוב ויתבונן על פחיתות תענוגי העולם וטובותיו, כמו שכתבתי למעלה, ימאס בהם ולא יחשבם אלא לרעות ולחסרונות הטבע החומרי החשור והגס. ובהתאמת אצלו היותם ממש חסרונות ורעות, ודאי שיקל לו להבדל מהם ולהסירם מלבו. על - כן כל - מה - שיעמיק ויתמיד להכיר פחיתות החמריות ותענוגיו, יותר יהיה נקל לו לטהר מחשבותיו ולבו שלא לפנות אל - היצר כלל בשום מעשה מן המעשים, אלא יהיה במעשים החומריים כאנוס, לא זולת.

ואמנם כמו שטהרת המחשבה חילקנה לשני חלקים: האחד במעשים הגופניים, והאחד - במעשי העבודה, כן העיון המצטרך כדי לקנותה, יתחלק לשנים: כי הנה לטהר מחשבתו במעשי גופניותו, הדרך הוא - להתמיד הסתכלותו על פחיתות העולם ותענוגיו, כמו שכתבתי. ולטהר מחשבתו במעשי עבודתו - ירבה התבוננותו על תרמית הכבוד וכזביו וירגיל עצמו לברוח ממנו, אז ינקה בעת עבודתו מפנות אל השבח ואל התהלה אשר יהללוהו בני האדם ותהיה מחשבתו פונה ביחוד אל אדונו אשר הוא תהלתו, והוא כל טובו ושלמותו ואפס זולתו, וכן הוא אומר (דברים י'): הוא תהלתך והוא אלקיך.

ומן המעשים המדריכים את האדם לבוא לידי מדה זו, הוא ההזמנה לדברי העבודה והמצות, והיינו, שלא יכנס בקיום המצוה בפתע פתאום שאין דעתו עדין מיושבת עליו ויכולה להתבונן במה שהוא עושה, אלא יזמין עצמו לדבר ויכין לבו במתון עד שיכנס בהתבוננות ואז יתבונן מה הוא הולך לעשות ולפני מי הוא הולך לעשות, שהרי בהכנסו בעיון הזה, קל הוא שישליך מעליו הפניות החיצוניות ויקבע בלבו הכונה האמיתית הרצויה. ותראה שהחסידיים הראשונים היו שוהים שעה אחת קודם תפלתם ואחר - כך מתפללים, כדי שיכוונו לבם למקום. ובודאי שלא היו פונים שעה אחת לבטלה, אלא מתכוונים ומכינים לבם לתפלה שהיה להם להתפלל, ודוחים מעליהם המחשבות הזרות ומתמלאים היראה והאהבה הצריכה, ואומר (איוב יא): אם - אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפיך.

והנה מפסידי המדה, הם - חסרון ההתבוננות על הענינים שזכרנו, דהיינו: סכלות, פחיתות התענוגים, רדיפת הכבוד, ומיעוט ההכנה לעבודה. כי השנים הראשונים הם מפתים את המחשבה וממשיכים אותה אל הפניות, כאשר המנאפת אשר תחת אישה תקח את זרים. וכבר נקראו המחשבות החיצוניות "זנות הלב", דכתיב (במדבר טו): ולא - תתורו אחרי לבבכם

כל הזכויות שמורות ©

ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם. כי נמצא הלב פונה מן המבט השלם, אשר היה לו ליקשר בו, אל הבלים ודמיונות כוזבים, ומיעוט ההכנה - גורם לסכלות הטבעי הבא מצד החומר שלא יגרש מתוכו, והרי הוא מבאיש את העבודה בסרחונו. ונבאר עתה מדת החסידות.

פרק יח - בביאור מדת החסידות

מדת החסידות צריכה היא באמת לביאור גדול, כי מנהגים רבים ודרכים רבים עוברים בין רבים מבני האדם בשם חסידות, ואינם אלא גולמי חסידות בלי תואר ובלי צורה ובלי תיקון, ונמשך זה מחסרון העיון וההשכלה האמתית אשר לבעלי המדות ההם, כי לא טרחו ולא נתיגעו לדעת את דרך ה' בידיעה ברורה וישרה, אלא התחסדו והלכו במה שנזדמן להם לפי הסברא הראשונה, ולא העמיקו בדברים ולא שקלו אותם במאזני החכמה. והנה אלה הבאישו את ריח החסידות בעיני המון האנשים, ומן המשכילים עמהם, באשר כבר יחשבו שהחסידות תלוי בדברי הבל או דברים נגד השכל והדיעה הנכונה, ויאמינו היות כל החסידות תלוי רק באמירת בקשות רבות, ויודיים גדולים, ובכיות והשתחויות גדולות ובסיגופים הזרים שימית בהם האדם את עצמו, כטבילות הקרח והשלג וכיוצא בדברים האלה. והנה לא ידעו כי אף על פי שקצת דברים אלה צריכים לבעלי תשובה, וקצתם ראויים לפרושים, הנה לא על אלה נוסד החסידות כלל, כי אם הטוב שבמנהגים האלה הוא ראוי להתלוות אל החסידות.

אך מציאות החסידות עצמו הוא דבר עמוק מאד להבינו על נכון, והוא מיוסד על יסודות חכמה רבה ותיקון המעשה בתכלית אשר ראוי לכל חכם לב לרדוף אחריו, כי רק לחכמים להשיגו באמת, וכן אז"ל (אבות פ"ב): לא עם הארץ חסיד. ונבאר עתה ענין זה על הסדר, הנה שורש החסידות הוא משאמרו חז"ל (ברכות י"ז): אשרי אדם שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו. והענין הוא כי הנה המצות המוטלות על כל ישראל כבר ידועות הן וחובתן ידועה עד היכן היא מגעת, אמנם מי שאוהב את הבורא ית"ש אהבה אמתית לא ישתדל ויכוין לפטור עצמו במה שכבר מפורסם מן החובה אשר על כל ישראל בכלל, אלא יקרה לו כמו שיקרה אל בן אוהב אביו שאילו יגלה אביו את דעתו גילוי מעט שהוא חפץ בדבר מן הדברים, כבר ירבה הן בדבר ההוא ובמעשה ההוא כל מה שיוכל. ואף על פי שלא אמרו אביו אלא פעם אחת ובחצי דיבור, הנה די לאותו הן להבין היכן דעתו של אביו נוטה לעשות לו, גם את אשר לא אמר לו בפירוש, כיון שיוכל לדון בעצמו שיהיה הדבר ההוא נחת רוח לפניו ולא ימתין שיצווה יותר בפירוש או שיאמר לו פעם אחרת.